

Històries del Port

ENERGIA NETA

ENRIQUE MARCO

BRETANYA, 1978. Grans onades colpegen el petrolier *Amoco Cadiz*. El temporal malmet el buc fins al punt de partir-lo. Inexorablement, s'aboquen 68,7 milions de galons de fuel, fet que provoca un desastre ecològic. No era el primer cop que passava un accident així ni seria l'últim, però va servir perquè l'Organització Marítima Internacional reaccionés i pressionés per l'entrada en vigor el conveni MARPOL, un acord internacional per a la prevenció de la contaminació dels vaixells en el medi marítim. Des d'aleshores es van incrementar les mesures de seguretat, com l'obligació dels petroliers de tenir un doble buc.

La contaminació que regula el conveni també afecta els residus que generen els vaixells, fruit de la seva activitat regular. A les sentines es va acumulant una barreja de petroli i els seus derivats amb aigües, olis, etc., que cal retirar. Al Port de Barcelona hi ha una planta de tractament que recicla aquesta pasta aquosa i en recupera els hidrocarburs: no només contribueix a mantenir el medi ambient, sinó que és capaç de generar energia tèrmica dels residus. Faiçal El Mac-

hour, cap d'operacions, i Ana Conesa, gestora de producte de Tradebe (a la foto), ens expliquen que s'aprofita l'energia al màxim i evita que es contami ni el mar.

El procés és complex: cal extreure els residus de la sentina, i després s'ha de separar els seus components. A més d'afegir productes químics, la barreja se sotmet a un centrifugat que permet destriar el fuel. Aquest es comercialitza per a la indústria i es transforma en energia tèrmica i elèctrica que es bolca a la xarxa de subministrament. A més, l'aigua calenta sobrant s'aprofita per escalfar els tancs d'una altra empresa. Així es tanca el cercle de l'economia circular. **V. F.**

El petrolier

La història del transport de cru per mar es remunta a la segona meitat del segle XIX a Pennsilvània, EUA. Aleshores el petroli es posava en barrils de fusta i s'embarcava en vaixells de vela, però a més de ser perillós aquest sistema resultava molt car. Els primers vaixells que incorporaven tancs de petroli entre el mar Caspi i Suècia eren els de la família Nobel, i no seria fins a mitjan segle XX que el petrolier arribaria a la seva època d'esplendor. Actualment els petroliers més grans tenen una capacitat de més de 200.000 tones de petroli.